

SZENT CSALÁD VASÁRNAPJA
JÉZUS, MÁRIA és JÓZSEF

B év

1– 4 oldal

Olv.: Sir 3,3-7.14-17a. – Kol 3,12-21 – Lk 2,22-40

Jézus bemutatása a templomban

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Kedves Testvérek!

Szent Család ünnepe van, amely ebben az évben éppen vasárnapra esik. Ennek az ünnepnek sajátos üzenete van az emberiség számára! A mai időkben érdemes azon kicsit jobban elgondolkodni, mit jelent ez az üzenet?

***Amikor baj van, amikor bajban vagyunk,
 akkor az embernek az üzenet jelentőségén kell elgondolkodni!***

Nézzünk önmagunkba és kérdezzük meg Istentől, miképpen látja mindennapi életünket az egymással való kapcsolatunkban, ***amely vagy családias, vagy elvétettük az utat!***
 Tartsunk bűnbánatot!

Szentbeszéd

Kedves Testvérek!

Szent Család ünnepe van. Az Anyaszentegyház példaképül állítja elénk a Szent Családot! Mivel az Egyház ezt a Családot ajánlja példaképül, ezért éppen elég kritikát is kapott. Hogyan állíthatja példaképül ezt a Családot mi elénk, emberi családok elé? Kiváltságos valaki Mária is, József is, a Gyermekről nem is beszélve! Hogyan lehet ez a Család példaképe a mi családjainknak? Kicsi igazsága talán lehet is ezeknek a kritikus gondolatoknak.

Csak hogy a kritikusok megfélemeznek arról,
 hogy amikor az Egyház
 példaképeket állít az emberek elé,
akkor mindig távlatokban gondolkodik!

***A családnak örök életre szóló távlatai vannak!
 Keresztény gondolkodásunk szerint
 az emberi életnek ugyancsak az örök életre szóló távlatai vannak!***

Amikor a kritikusok megszólalnak, akkor ők békaperspektívából néznek mindent, vagyis e világi értelemben! Az e világi ember a születéstől a halálig terjedő időszakot tekinti! Mi hívő keresztények gondolkodjunk el a mi perspektívánkon!

A hívő ember
 nagy ajándékot kap a keresztségben,
 meghívást kap az örök életre!
 A keresztények életútja egy másik világról,
 az örök életről kell, hogy tanúságot tegyen!

***Azt is agyonhallgatják, hogy a keresztényeknek ez a hivatása
talán a legnagyobb ajándék az emberiség számára!***

Ez az isteni perspektíva emeli föl
a mi gondokba, bajokba, megpróbáltatásokba
süppedő emberi életünket!
Az ember nem tud azzal megelégedni,
hogy van mit enni, van otthona, vannak örömei!

II. Vatikáni zsinat

El kell fogadnunk, hogy vannak olyan pillanatai az életünknek, amikor azon töprengünk, hogy mi az a több, ami kiemel bennünket abból a helyzetünkből, ahol millió veszély leselkedik ránk! Amikor az elmúlás gondolata ránk nehezedik. Mindezeket elfogadva gondolkodjunk el azon, amit a II. Vatikáni zsinat fogalmazott meg:

***Az Egyház Családegysz! A család pedig kis Egyház!
Az Egyház a családokban él!
Micsoda perspektíva!***

A válság

Azt halljuk hogy az intézmények, a struktúrák válságban vannak. Való igaz! Sajnos be kell látnunk, hogy válságban van a család és válságban van az Egyház. Ez is azt fejezi ki, hogy család és Egyház egymásra épül. Az Egyház struktúrája a család struktúráját követi.

Jézus Egyházat akart!
A kép a család képe!
Isteni gondolatról van szó!
Nem emberi találmány a család!

***Isten férfinak meg nőnek teremtette az embert
és az ő összetartozásukban rejtőzködik a család misztériuma!***

Válságokról hallunk lépten-nyomon, fájdalmasan tapasztaljuk különösképpen itt Európában. Talán kevésbé tapasztalják Afrikában, Afrika számtalan országában, Dél-Amerikában, hogy a válság ijesztő. Nagyon sokan az európai kultúrának, civilizációnak a végét vizionálják a válság miatt. Miközben válságról beszélnek a tudósok, a szakemberek, a társadalmi válságot alig érintik. Pedig a család válsága, az Egyház válsága magával rántja a világot! Válságba süllyed a világ is! Gondolkodjunk ezen kicsit tovább.

Isten örök életet szán az embernek

Miért ez a válság? A magunk háza táján maradjunk. Azért ez a válság, mert a világ hatalmasai azon mesterkednek jó ideje, kb. 200 esztendő óta, hogy

***elvilágiasítsák az Egyházat, elvilágiasítsák a családot!
Ha ez sikerül, akkor azt az elemet iktatták ki,
amely hordozza az Egyházat, hordozza a családot is!***

Erre sokszor még a felelős egyházi vezetők sem figyelnek eléggé. Az elvilágiasodott Egyház mintha föllazítaná küldetését azáltal, hogy meg akar felelni az embereknek. Tudatosan így mondom és nem használok jelzőket. Ez azt jelenti, hogy az az eleme a családnak, amely kialakította az egyházi civilizációt, kialakította azt a kultúrát, amiben 2000 esztendőn át

formálódott és alakult az ember arculata, az ma valóban veszélyben van. Mi ez az elem? Amint már előbb említettem:

Isten az üdvösség Istene!

Jézus Krisztus titka az emberi élet titka!
Az élet Isten ajándéka! Isten kitart mellettünk!
Tehát isteni útitársunk van!
Jézus Krisztus ezt nyilatkoztatta ki!

***Isten hazavárja az embert!
Isten örök életet szán az embernek!***

Ha ezt egyszerűen kidobjuk, akkor az Egyház intézménye, a család intézménye is elveszíti a perspektívát! Ha ezt elveszítettük, akkor mindennek vége! Akkor csak e világiak vagyunk. Akkor éljünk úgy, ahogy a hitetlenek, ahogy a vallástalanok, az Isten nélküliek. Hiszen carpe diem: Minden órának szakítsd le virágát. Hiszen hamarosan vége lesz. Azt gondolom, hogy ezen a mai ünnepen nekünk ezt a hitbéli elemet kell figyelembe vennünk. E nélkül nincs család! E nélkül nincs Egyház!

Példaképeink a Szent Család szereplői

Mária a Gondviselésbe vetett bizalom jelképe!
József az Isten szavát meghalló és annak engedelmeskedő ember jelképe!
Jézus a főszereplő, aki azt mondta: Az Én eledelem Atyám akaratának teljesítése!

Itt fordul meg minden! Mennyi helye van a családok életében, a világban élő emberek életében az Isten akaratának? Csak erre hivatkozva ünnepelehetünk ma! Igen, olyan emberekre van szükség, akiknek az ***Istenbe vetett bizalom***, a Gondviselésbe vetett bizalom meghatározza mindennapjait! Elveszítette a modern ember! Úgy gondolja, hogy erre nincs szüksége, mindent meg tud oldani! Micsoda álságosság! Romjaink fölött ülünk és sírunk!

József, az Isten szavát meghallgató ember, aki cselekszik! József hite ***a tettek világa!*** Nem elegendő magunknak mondogatni, hogy én hiszek Istenben, de a valláshoz semmi közöm. A közösség szabályait nem. Nekem ilyen privát hitem van. Úgy szervezek kapcsolatot Istennel, ahogy azt én elképzelem. Ebben az esetben Isten vágyaim, gondolataim teljesítője kell, hogy legyen. Ha ezt nem teszi, akkor nincs is.

A család az üdvösséget hozó Isten elgondolása! A család csak ezekkel az értékekkel lehet család! Különben valóban egy egészen sajátos, még intézménynek se mondható. Hiszen ma már ezt is megkérdőjelezzük, hogy a család nem intézmény. Isten üdvözíteni akarja a világot, üdvözíteni akar bennünket, embereket! A legkisebb intézmény a család, ennek az isteni üdvözítő tervnek kell, hogy megfeleljen!

Ha így van,
akkor Isten gondviselésére bízunk magunkat!
Akkor Isten akarata cselekedeteink elindítója!
Akkor a gyermekek Isten elgondolása szerint engedelmességben növekednek
és nőnek fel erre az isteni tervre!

Képesek vagyunk-e megmenteni a családot?

Igen! Azért és akkor, ha valóban beengedjük Istent az életünkbe! Helye lesz ezeknek az isteni értékeknek! Akkor az Egyház is megerősödik! Különben a társadalmi szerveződések is megroppannak! Már megtörtént, saját maguk ásta verembe estek bele. Az emberi társadalom közösségei, szerveződései egyházi mintára készültek.

Ha a világ jót akar tenni magának,
akkor újra kell gondolnia mindazt,
amit kritikusan elindított!

***Nekünk, keresztényeknek, az Egyház tagjainak
öntudatosan, az igazsághoz hűen ragaszkodva kell példát adni,
élni a mindennapokat!***

+ A M E N +

Imaszándék a Mi Atyánkhoz

Kedves Testvérek!

Imádkozzunk a keresztény családokért! Gondoljunk arra, hogy ezt az isteni elemet, az üdvösség titkát tudják hordozni! Ez a fenntartója a keresztény családoknak! Nem szentek a keresztény családokban élő emberek, gyarló, esendő emberek. Vannak bűneik, gyarlóságaik, gyengeségeik, de ez az örök üdvösségre mutató perspektíva megmenti őket! Ez a küldetésük! A gyarlóságok, bűnök azok emberi természetünk világához tartoznak. Ezeket Isten elveszi, ha odaadjuk neki!

Tanulni kellene a zsidóktól, akik a kicsi gyerekeiket a zsidó iskolákba viszik. Ott először nem számvetést tanulnak, nem írni, olvasni, hanem a hagyományaikat, a vallásuk lényeges elemeit tanulják. Ugyan ezt teszik a muzulmánok is. Ezt meg kellene tanulni tőlük mindenképpen. Mi ezeket veszítettük el, mert mi azt hisszük, ha tudunk osztani, szorozni, meg szépen olvasni, meg tudunk nyelveket, akkor miénk a világ. Lehet, hogy a világ a miénk, de ezzel még az emberhez méltó életet elveszíthetjük! Imádkozzunk!

Mi Atyánk...